การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า / เด็กเสี่ย ของนักศึกษาหญิง แบบเชิงรุก

เกวลี เตรียมแจ้งอรุณ

Abstract

This study of THE PROACTIVE MANAGEMENT FOR MISTRESS BEHAVIOR SOLUTION OF THE COLLEGE GIRLS has two main objectives: to study factors and reasons leading to mistress behavior of college girls, and to propose solutions to the problems. The study employs qualitative methodology by in-depth interview. Key informants were selected based on purposive sampling. They included girls with mistress behavior, studying at public and 2 or private universities in Bangkok and the Metropolitan areas, as well as stakeholders. The information obtained was analyzed using content analysis.

The study revealed that factors relevant to the establishment of the mistress behavior of the college girls were family background, Child raising Method, income, and accommodations during college studies; love and marriage experience; and mutually reciprocal factors. The main reasons that brought these girls to conduct such mistress behavior included migration, friend circles, curiosity to gain life experience, middlemen, well-paid part-time job, fashions, desire for love and psychological dependence, as well as love and emotional tie. Methods or processes to enter this field were through a middleman and by direct contact. As for the solutions to counter mistress behavior of college girls' problem, the basis of balanced and sustainable life development should be established. That is, to build mental, cultural and social immunity. Moreover, human resources of all ages should be developed through knowledge transferring and practical seminars.

1. ความสำคัญของปัญหา

ภายใต้สภาวะสังคมพลวัตที่ถูกหล่อหลอมด้วยระบบการบริโภควัตถุนิยม เด็ก เยาวชนไทยภาคการศึกษา ถูกชักจูงเข้าสู่การค้าบริการทางเพศมากขึ้นซึ่งระบบตัวกลางผู้จัดหาได้มีการพัฒนารูปแบบวิธีการที่ซับซ้อนเพื่อหลีกเลี่ยงกฎหมายการปราบปรามการค้าบริการทางเพศ โดยการใช้สิ่งเร้าจูงใจทางสังคมหลอกล่อเข้ามา (ศิริพร สะโครบาเนค; และคณะ. 2546: ข-ค) ซึ่งหนึ่งในรูปแบบนั้น คือการมีพฤติกรรมค้าบริการทางเพศ ที่เรียกว่า เด็กเสี่ยเลี้ยง หรือ เด็กป๋า/เด็กเสี่ย (อมรวิชช์ นาครทรรพ; และ จุฬากรณ์ มาเสถียรพงศ์. 2550) มีลักษณะเพื่อนคู่นอนกึ่งสถานภาพเมียน้อย เมียเก็บ แบบประจำบุคคล โดย พบว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมามีนักศึกษาหญิงที่ค้าบริการทางเพศแบบแอบแฝงหันเหเข้าสู่การเป็นเมียเก็บหรือเด็กป๋า/เด็กเสี่ยมากขึ้น อันเป็นผลมาจากมาตรการจับกุมของเจ้าหน้าที่รัฐ เรื่อง โสเภณีเด็ก รวมถึงความเข้มข้นของ นโยบายจัดระเบียบสังคมพบมากทั้งในกรุงเทพมหานคร เมืองใหญ่ๆ ส่วนภูมิภาค เช่น เชียงใหม่ ขอนแก่น เป็นต้น (ฮอตนิวส์. ออนไลน์. 2545.)

นอกจากนั้นภาวะปัญหาทางเศรษฐกิจวิกฤติต้มยำกุ้ง ปีพ.ศ.2540 นักศึกษาหญิงบางส่วนต้องการแบ่งเบาภาระ ช่วยเหลือครอบครัวด้วยการทำงานอาชีพเสริมพิเศษ เช่น สาวนั่งดริ๊งค์ สาวเชียร์เบียร์ ตามสถานบันเทิงหรูของกรุงเทพมหานครทำให้ได้มีโอกาสพบกลุ่มป๋า/เสี่ยที่เข้ามาหาความสำราญ หลายรายได้รับการติดต่อเข้าสู่สถานภาพเด็กป๋า/เด็กเสี่ย หรือ เด็กเสี่ยเลี้ยง (สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์; และ อัญชลี ปิยะตานนท์. 2544) ทำให้ปัญหานี้ได้ขยายขอบข่ายสู่สังคมในระดับกลุ่มคนอย่างมีนัยสำคัญ เสมือนคลื่นใต้น้ำทวีความรุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ศึกษาเล็งเห็นความสำคัญของปัญหานี้ จึงทำการศึกษาวิจัยหาข้อเท็จจริงแบบสหวิทยาการ(Multidisciplinary) การเกิดปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง รวมถึงการสรรหาข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก ด้วยการรวบรวมความคิดเห็นของบุคคลที่อยู่ในบริบทแวดล้อมสังคมเดียวกันและผู้สัมผัส/ผู้เกี่ยวข้องกับปัญหา ตามหลักการทางรัฐประศาสนศาสตร์ (James. 1984; Daniel. 1995)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัย และสาเหตุสำคัญ การเกิดพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงนำสู่ปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ของนักศึกษาหญิง

2. ศึกษาหาข้อเสนอแนะแนวทาง การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ของนักศึกษา หญิง แบบ เชิงรุกเพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำองค์ความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย มาจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการจัดการป้องกัน ป้องปราม แก้ไขปัญหานักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย แบบเชิงรุก และสามารถนำไปประยุกต์ บูรณาการใช้ในการป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก เยาวชนกรณีอื่นๆ รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัย เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจและวัฒนธรรมให้เข้มแข็ง

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง หมายถึงรูปแบบพฤติกรรมการค้าบริการทางเพศอีกรูปแบบหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเพื่อนคู่นอน (Mate and companion) ปราศจากความรัก กึ่งสถานภาพเมียน้อยเมียเก็บ (Mistress) มีระยะเวลาการอยู่ร่วมกันไม่แน่นอนภายใต้ข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน มีทั้งรูปแบบที่อุปถัมภ์เลี้ยงดูหรือให้บริการทางเพศประจำบุคคล ถ้าทั้งสองฝ่ายมีการอยู่ร่วมกันระยะเวลายาวนานมิตรภาพความสัมพันธ์อาจแปรเปลี่ยน สู่การยอมรับสถานภาพร่วมกันในลักษณะ *“เมียน้อย” หรือ* บ้านหลังที่... “ของฝ่ายชายภาคสังคมให้การปฏิสังสรรค์สัญญลักษณ์ ฝ่ายชายว่า “เฒ่าหัวงู (Dirty oldman)” หรือ “ วัวแก่อยากกินหญ้าอ่อน” สำหรับฝ่ายหญิง ให้การปฏิสังสรรค์สัญญลักษณ์ว่า “เด็กป๋า เด็กเสี่ย หรือ เด็กเสี่ยเลี้ยง”

การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยแบบเชิงรุก หมายถึง การศึกษาสรรหา ข้อเสนอ แนะแนวทางเลือกการป้องกัน แก้ไขปัญหาแบบรุก เข้าถึงตัวปัจจัยสาเหตุ (Approach/proactive) ที่แท้จริงพร้อมวางแนวทางการจัดการปัญหาแบบระยะสั้นหรือเร่งด่วนเฉพาะหน้าในระดับปัจเจกบุคคล ระยะกลางในระดับสังคมแวดล้อม และระยะยาวในระดับมหภาคด้วยการวางโครงสร้างพื้นฐานแนวทางการพัฒนาศักยภาพสมรรถนะด้านทรัพยากรมนุษย์ ในทุกช่วงวัย

5. กรอบแนวคิด และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดการวิจัยด้วยหลักบูรณาการศาสตร์แบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary) ประกอบด้วยศาสตร์ทางด้านทรัพยากรมนุษย์ สังคมวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ ทฤษฎีหลักใช้เป็นแผนที่นำทาง (Roadmap)การศึกษาแนวทางการจัดการป้องกันแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุกคือแนวคิดขั้นตอนกระบวนการแก้ไขปัญ หาของ (Hawlett; & Ramesh. 1995; ธันยวัฒน์ รัตนสัค. 2546) ต้องเริ่มจากกระบวนการศึกษาสภาพปัญหาปัจจัย

องค์ประกอบสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยจนนำสู่การเกิดปรากฏการณ์ และการสรรหาแนวทางเลือกที่เป็นไปได้สำหรับที่จะสลายปัญหา(proposal of solution) แบบเชิงรุกใช้หลักการแนวคิดทฤษฎีการสร้างนโยบายสาธารณะตามบริบทแวดล้อมของ (McCool. 1995) โดยการสรรหาความคิดเห็นข้อเสนอแนะแนวทางเลือกการจัดการปัญหาจากผู้มีส่วนร่วมในบริบทแวดล้อมของการเกิดปัญหา คือพักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและหรือปริมณฑล ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคม (Stakeholders) ที่มาจากหลายแหล่งสาขาอาชีพคือผู้ที่มาจากหน่วยงานภาครัฐมีหน้าที่ดูแลจัดการปัญหาด้านวัฒนธรรมคุณธรรมจริยธรรมนักวิชาการ (Governmententities) ผู้ที่ไม่ได้มาจากภาครัฐ (Non-government entities) เช่น องค์กรอิสระที่ดูแลด้านผู้หญิงและการสังคมสงเคราะห์ รวมถึงผู้สัมผัสเกี่ยวข้องกับปัญหาโดยตรงคือนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยโดยมีทฤษฎีรองรับที่ใช้อธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ เหตุปัจจัยจนนำสู่บริบทการเกิดปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง ได้แก่ แนวคิด พัฒนาการของวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่าง (Differential Association Theory) ของเอ็ดวิน ซัทเธอร์แลนด์ ทฤษฎีปริวรรตินิยมหรือการแลกเปลี่ยน (ผลประโยชน์ต่างตอบแทน) ระดับบุคคล(Individualistic Exchange Theory) ทฤษฎีการปฏิสังสรรค์สัญญลักษณ์ (Symbolic Interactionism) ทฤษฎีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและการประทับตรา (Deviant Behavior and Labelling Theory) ทฤษฎีการผุดบังเกิดปรากฏการณ์การเปลี่ยนแปลงของกลุ่มสังคม (The Emergence Theory) ของ (Steven Johnson. 2000)

6. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีขั้นตอนการดำเนินวิจัยประกอบด้วยการศึกษาทางเอกสาร (Documentary study) และการดำเนินวิธีวิจัย (Research methodology) ภาคสนาม ซึ่งแบ่งวิธีการดำเนินวิจัยเป็น 2 ส่วน คือ

1) การทำความเข้าใจองค์ประกอบสาเหตุปัจจัยการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงจนนำสู่บริบทปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ย ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างไม่เป็นทางการพร้อมแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสำคัญ(Key Informants)มีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง(Purposive Sampling) คือนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยจำนวน10คน กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเขตกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล พำนักอาศัยในกรุงเทพมหานคร ขอบเขตเนื้อหาประกอบด้วยปัจจัยภูมิหลังและสถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ประสบการณ์ด้านความรักและการแต่งงาน (เพศสัมพันธ์) ปัจจัยมูลเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเสี่ย วิถีทาง/ขบวนการที่นำเข้าสู่การสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสี่ย ผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับ ผลการเรียน ระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป่า/เด็กเสี่ย การดำเนินชีวิตปัญหาอุปสรรคระยะเวลาในการอยู่กับป่า/เสี่ย มุมมองแนวคิดต่อการเป็นเด็กป่า/เด็กเสี่ยในปัจจุบันและอนาคต ขบวนการเข้าถึงแหล่งข้อมูลคนสำคัญนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสี่ยมีกลไก

สลับซับซ้อนต้องใช้การประสานงานแบบเครือข่ายด้วยวิธีการใช้ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับขบวนการหาเด็กให้นาย บริษัทจัดหา พริตตี้ บริษัทออร์แกนไนเซอร์จัดงานอีเวนต์ ช่างแต่งหน้าประจำตัวนางแบบ พริตตี้ กลุ่มเพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสี่ยผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญโดยมีเงื่อนไข ข้อตกลงร่วมกันระหว่างทีมงานที่ศึกษากับเครือข่ายผู้ประสานงานรวมถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และป่า/เสี่ยของตนด้วยการปิดความลับเป็นทอดๆ ห้ามมิให้ผู้อื่นเข้าฟังการสัมภาษณ์ ห้ามถ่ายรูป ต้องสัมภาษณ์ในที่ลับตา ในการสัมภาษณ์ทุกครั้งหากข้อมูลใดไม่ต้องการมีหลักฐานการบันทึกเสียงขอให้จดบันทึกลงในสมุดตามคำบอกเล่า หลังจบการสัมภาษณ์ขอฟังคลิปเสียงถ้าส่วนใดไม่พึงพอใจขอลบในส่วนนั้นออกได้ กรณีที่ทีมงานศึกษาต้องการข้อมูลเพื่อความสมบูรณ์เพิ่มเติมสามารถโทรศัพท์ถามในคราวต่อไป

2) การศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุกเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายวิธีการวิจัยโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกอย่างเป็นทางการด้วยแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญมีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมจำนวน 6 คน ได้แก่ 1. นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญงานวิจัยด้านสังคมวิทยาและประชากร 2.ผู้เชี่ยวชาญด้านการดูแลปัญหาเด็กเยาวชนสตรีในสังคมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ 3. องค์กรอิสระที่ดูแลด้านผู้หญิง คือ มูลนิธิเพื่อนหญิง 4. ผู้อำนวยการกลุ่มเฝ้าระวังกระทรวงวัฒนธรรม 5. ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรมสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) สำนักนายกรัฐมนตรี 6. ผู้ปกครองนักศึกษาหญิงที่ไม่ได้มีพฤติกรรมเป็นเด็กป่า/เด็กเสี่ยกำลังศึกษาในสถาบันการศึกษาภาครัฐเขตกรุงเทพมหานคร และผู้เกี่ยวข้องกับปัญหาคือกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสี่ยข้างต้น ผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมดพักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นผู้ตรวจสอบเนื้อหาข้อมูลของแต่ละบุคคล ถ้ามีส่วนใดไม่เหมาะสม ผู้ศึกษาจะนำมาปรับปรุงแก้ไขจนกว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลงลายมือชื่อ ยืนยันรับรองความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของข้อมูล

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เรียงตามวัตถุประสงค์ จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อที่ 1.

3. การนำเสนอข้อมูล รูปแบบการบรรยายเชิงพรรณนา

4. ระยะเวลาการวิจัย ด้านการเก็บข้อมูล การรวบรวม และการวิเคราะห์ข้อมูล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2551 ถึง 30 มกราคม พ.ศ.2552 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 7 เดือน

ข้อพิจารณาทางด้านจริยธรรม (Ethical consideration) งานวิจัยครั้งนี้เป็นประเด็นละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ย ซึ่งมีอายุระ หว่าง 19-26 ปี ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องระวังด้านกฎหมายเด็ก เยาวชน ที่อาจละเมิดสิทธิทางกฎหมาย ผู้วิจัยจึงปกปิดความลับของผู้ให้ข้อมูลสำคัญโดยการไม่เปิดเผยชื่อ มีการเก็บแฟ้มข้อมูลไว้เป็นอย่างดี และก่อนการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านขั้นตอนการสัมภาษณ์ การตรวจสอบข้อมูลด้านจริยธรรม สิทธิส่วนบุคคล และกฎหมายเด็ก เยาวชน จากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของวิทยาลัยบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพาเดือน มีนาคม พ.ศ.2551

7. ผลการวิจัย

ผลการศึกษามีดังนี้

I. ปัจจัยองค์ประกอบและสาเหตุการเกิดพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง นำสู่การเกิดปรากฏการณ์

*1. ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง*ผลการศึกษาพบว่าการผุดบังเกิด (Emergence) (David; Dornfest; & Rael. 2002) ปรากฏการณ์พฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงกลุ่มตัวอย่างอุบัติขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2545 มีอายุเริ่มต้นน้อยที่สุด คือ 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ระบบการศึกษานอกโรงเรียน ช่วงอายุและปีที่เข้าวงการเด็กป่า/เด็กเสี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ อายุ 19 และ 20ปี จำนวนที่เท่ากัน ในช่วงปี พ.ศ. 2550 ระดับการศึกษาที่เข้าสู่วงการเด็กป่า/เด็กเสี่ยมากที่สุด คือ ชั้นปีที่1 เทอมสอง สัดส่วนการผ่านประสบการณ์ชีวิตเด็กป่า/เด็กเสี่ยมากกว่า 2-3 ราย : 1 ราย ประมาณ 4 : 6 นักศึกษาหญิงกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาจากสายศิลปศาสตร์ โดยมีสัดส่วนที่มาของสถาบันอุดมศึกษาต้นสังกัดภาคเอกชน : ภาครัฐระบบปิด : สถาบันราชภัฏ คือ 6 : 2 : 2 สถานที่ตั้งของสถาบันการศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร : เขตปริมณฑล มีสัดส่วน 7 : 3 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พำนักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีอายุระหว่าง 19 -26 ปี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 -23 ปี สำหรับป่า/เสี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดยมากเป็นนักธุรกิจระดับผู้บริหารและเจ้าของกิจการมีเพียงส่วนน้อยที่เป็นข้าราชการรัฐวิสาหกิจ ช่วงอายุของป่า/เสี่ยที่พบคือ 40 - 65 ปี ส่วนมากอยู่ระหว่าง 45 - 55 ปี

2. ด้านปัจจัยภูมิหลังของครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากครอบครัวเดี่ยวมีจำนวนบุตรราว 1 - 3 คน ลำดับบุตรเข้าสู่วงการจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ คนสุดท้อง คนแรก และคนกลาง ส่วนใหญ่พ่อแม่ยังคงอยู่ด้วยกันมีฐานะเศรษฐกิจระดับดีจนถึงปานกลาง ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวและรับราชการ การเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนแบบตามใจและแบบประชาธิปไตย บางรายจะเอาอะไรต้องเอาให้ได้ ให้เงินใช้จ่ายปริมาณค่อนข้างมาก ส่งผลต่อ บุคลิกภาพ อุปนิสัย เชื่อมั่นตนเอง กล้าตัดสินใจ ฟุ่มเฟือย ชอบความทันสมัยตามกระแสนิยมของสังคมวัยรุ่น เช่น การแต่งกาย รายได้ที่พ่อแม่ส่งเสียต่อเดือนไม่รวมค่าที่พักอาศัยราว 12,000 - 35,000 บาท และทำอาชีพเสริมเป็นสาวพริตตี้ การพักอาศัยอยู่ หอพัก คอนโดมิเนียม บ้านพัก

โดยพักอยู่ลำพังหรือร่วมกับเพื่อน มีเพียงส่วนน้อยที่พ่อแม่หย่าร้าง ฐานะยากจนแม่เป็นผู้เลี้ยงดูลำพังมีอาชีพรับจ้าง การเลี้ยงดูตามอัตภาพและค่อนข้างปล่อยปละละเลย บุคลิกภาพและอุปนิสัยแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ชีวิตที่เรียนรู้ บางรายบุคลิกภาพ และอุปนิสัยมีความเชื่อมั่นตนเอง กล้าตัดสินใจ แต่บางรายค่อนข้างหวาดระแวง วิตกกังวล พูดน้อย ประหยัด รายได้ที่ครอบครัวส่งเสียต่อเดือนละราว 4,500-8,000 บาท ทำให้ต้องทำงานพิเศษช่วยเหลือค่าครองชีพ ค่าการศึกษาเล่าเรียนด้วยการเป็นสาวเชียร์เบียร์ สาวพริตตี้ และสาวนั่งดริ๊งค์ เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านประสบการณ์ความรักและการแต่งงาน (เพศสัมพันธ์) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ผ่านการเรียนรู้เรื่องคู่รักและการมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา มีค่านิยมเรื่องเพศสัมพันธ์แบบตะวันตก โดยมีแนวคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องปกติที่สังคมไทยโดยทั่วไปให้การยอมรับได้ดังตัวอย่างการเปิดเผยของกรณีศึกษาที่1 *"ถ้าถามว่าสำคัญมั้ย ? (การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน) เดี๋ยวนี้คิดว่าคงไม่สำคัญล่ะค่ะ" "ก็เป็นเรื่องปกติแล้วแต่เป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล นะคะ"* กรณีศึกษาที่ 6 *"วัยเรียนก็เป็นเรื่องธรรมดาเลยค่ะก็คิดว่ามันเป็นเรื่องปกติของสังคม ไทยไปแล้วละค่ะ" "(การทดลองใช้ชีวิตคู่ระหว่างอยู่ในระดับอุดมศึกษา) อ๋อ ธรรมดาค่ะ"* กรณีศึกษาที่ 9 *" คิดค่ะพี่ (การทดลองใช้ชีวิตคู่กับนักศึกษาชายคนรักในระดับอุดมศึกษา) เคยมีนะแต่ได้ไม่นานค่ะประมาณเดือนสองเดือนอะไรอย่างเนี้ยะ เพราะว่าฟ้าเป็นคนมีเพื่อนเยอะค่อนข้างเอาแต่ใจตนเองมากนิดนึงและด้วยวัยด้วยยังเด็กน่ะ บางทีค่อนข้างอยู่ด้วยกันลำบากน่ะชำๆ น่ะสองสามเดือนนี่ได้ถ้าอยู่ยาวๆ ไม่ไหวไม่รู้จักเคลียร์"*

ด้านพฤติกรรมทางเพศระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป๋า/เด็กเสี่ยมีลักษณะการมีคู่ร่วมเพศคราวเดียวกันหลายคน (Multiplesex partners) คือ มีป๋า/เสี่ย 1-2 รายควบคู่กับคนรักหรือชายอื่นๆ ที่สนใจ มีเพียงจำนวนน้อยที่มีป๋า/เสี่ยรายเดียวโดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมนี้อย่างส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีระดับฐานะทางเศรษฐกิจดีและระดับปานกลางได้รับการเลี้ยงดูแบบตามใจและแบบประชาธิปไตย รวมถึงการมีค่านิยมเพศสัมพันธ์เสรีแบบตะวันตกและมีแนวคิดว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล

4. ปัจจัยด้านสาเหตุที่กลุ่มตัวอย่างเข้าสู่วงการเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ผลการศึกษาประกอบด้วยสาเหตุหลักและสาเหตุรอง โดยพบว่า มีสาเหตุหลัก คือ *การย้ายถิ่น (Migration)* ห่างไกลพ่อแม่ทำให้การดูแลเอาใจใส่ไม่ทั่วถึง *ผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับแลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มตัวอย่าง และป๋า/เสี่ย (Individualistic exchange benefits)* (สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2550) เป็นแรงจูงใจสำคัญ เช่น เงินเดือนประจำ ราว 20,000 - 100,000 บาท พร้อมสถานที่พักอาศัย เช่น คอนโดมิเนียม อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โน้ตบุคส์ โทรศัพท์มือถือราคาแพงทันสมัย และรถยนต์นั่งส่วนบุคคล เป็นต้น ประกอบกับ *การคบหาสมาคมกลุ่มเพื่อนที่มีความแตกต่าง (Differential association or friend circle)* (Sutherland. 1982) เช่น กลุ่มเพื่อนเที่ยวสถานบันเทิงยามราตรี กลุ่มเพื่อนร่วมชั้นเรียน กลุ่มเพื่อนร่วมอาชีพเสริมเช่นพริตตี้ สาวเชียร์เบียร์ กลุ่มเพื่อนที่มี

อาชีพด้านการเป็นตัวกลางธุระจัดหาสาวบริการแก่แขก กลุ่มเพื่อนร่วมที่พักอาศัย ซึ่งในกลุ่มเพื่อนเหล่านี้มี *นักศึกษาหญิงเด็กป๋า/เด็กเสี่ย* แฝงอยู่ในทุกกลุ่ม เป็นต้นแบบ (Idol) ถ่ายทอดข้อมูล ชีวิตเด็กป๋า/เด็กเสี่ย รวมถึงการใช้ชีวิตค่านิยม “ช็อปปิ้ง กิน ดื่ม เที่ยว” ด้วยอิทธิพลกลุ่มเพื่อน ความต้องการเข้าสังคมยอมรับเข้ากลุ่ม (Identification) (พงพันธ์ พงษ์โสภา. 2542) ทำให้กลุ่มตัวอย่าง *อยากรู้ อยากทดลองหาประสบการณ์ชีวิต* ตามพัฒนาการวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (ปราโมทย์ สุคนิชย์. 2550) จึงตัดสินใจ *เลียนแบบ (Imitation) เอาอย่างเพื่อน (*ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524) เข้าสู่วงการเด็กป๋า/เด็กเสี่ย และ มี*การสร้างกระแสค่านิยมเชิงบวกต่อการเป็นเด็กป๋า/เด็กเสี่ย* ด้วยการบอกเป็นทอดๆ ปากต่อปากให้กลายเป็นกระแสแฟชั่น (Fashions) ของสังคมวัยรุ่นในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสะสมสมาชิกมากขึ้นปกป้องการมีปฏิกิริยาเชิงลบต่อพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากบรรทัดฐานทางสังคม สาเหตุรองลงมาคือ *อาชีพเสริมพิเศษ* เช่น สาวพริตตี้งานแสดงรถยนต์ ทำให้พบกับกลุ่มป๋า/เสี่ย ที่มีความหลากหลายสร้างความกล้าเชื่อมั่นตนเองในการมีปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ (Symbolic interaction) (Hewitt. 1991) โดยส่วนตัวกับป๋า/เสี่ย รวมถึง *การต้องการความรัก ความอบอุ่น ที่พึ่งพักพิงทางใจผู้ให้คำปรึกษา* เมื่อต้องห่างไกลผู้ปกครอง (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2547) และ มีเพียงส่วนน้อยที่เข้าวงการนี้ด้วย *ความรัก ความผูกพันทางอารมณ์* ที่มีต่อป๋า/เสี่ย

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่ามีขบวนการผุดบังเกิด (ชลนภา อนุกูล. 2550) เมื่อจำนวนนักศึกษาหญิงเด็กป๋า/เด็กเสี่ยมีจำนวนมากขึ้นเกิดการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม (Self organization) ขนาดกลุ่มเล็กประมาณ 2-4 คน (Bottom) ต่อมามีการคบหาต่างสถาบันการศึกษาเกิดการรวมกลุ่มกันขนาดใหญ่ขึ้นราว 5-10 คน และหรือมากกว่านี้ (Up) เป็นเครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อน มีการสร้างวัฒนธรรมย่อย (Subculture) (Galliher; & Liazos. 1991) เป็นกิจกรรมของกลุ่ม อาทิ การช่วยเหลือด้านข้อมูล การติดต่อ หาป๋า/เสี่ยให้ เมื่อประสบผลสำเร็จจะมีการเลี้ยงตอบแทนในกลุ่มของตน

สำหรับอุบัติการที่ปรากฏแสดงออกมาทางสังคมเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงนี้มีขบวนการผุดบังเกิดจากองค์ประกอบมูลเหตุปัจจัยที่กล่าวมาจากระดับปัจเจกบุคคล สู่ระดับกลุ่มคนที่นับวันแผ่ขยายเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (Social change) อย่างมีนัยสำคัญ (สุวิชัย หวันแก้ว. 2549) สร้างวัฒนธรรมย่อยของกลุ่ม โยธิน แสวงดี (2551) ได้แสดงทรรศนะว่าปนปรากฏการณ์ที่มีลักษณะ *พฤติกรรมเบี่ยงเบนแบบเฉพาะกลุ่มสังคม* สำหรับพฤติกรรมของกลุ่มป๋า/เสี่ย ที่นิยมสะสมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยหรือเด็กเสี่ยเลี้ยงเป็นลักษณะ *พฤติกรรมเบี่ยงเบนแบบคัดสรร*ภาคสังคมให้การปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ฝ่ายชายว่า “เฒ่าหัวงู (Dirty oldman)” หรือ *“วัวแก่อยากกินหญ้าอ่อน”* สำหรับฝ่ายหญิง ให้การปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ว่า *“เด็กป๋า เด็กเสี่ย หรือ เด็กเสี่ยเลี้ยง”*

5. ปัจจัยวิถี/ขบวนการที่นำกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่วงการ ผลการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ผ่านระบบตัวกลางผู้จัดหาเช่นเพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป้า/เด็กเสี่ยในกลุ่ม เครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อนของกลุ่มนักศึกษาหญิงเด็กป้า/เด็กเสี่ย ตามด้วยนายหน้า เอเย่นต์ นักศึกษาสาวประเภทสองซึ่งมีอาชีพแฝงจัดหาหญิงสาวบริการแก่ลูกค้ามีความคุ้นเคยสนิทสนมกับกลุ่มตัวอย่างและวิธีการติดต่อโดยตรงตามลำดับ การศึกษาวิจัยภาคสนามเชิงลึกเกี่ยวอุบายวิธีการติดต่อโดยตรงระหว่างนักศึกษาหญิงเด็กป้า/เด็กเสี่ยและป้า/เสี่ยที่ค่อนข้างมีประสบการณ์ชีวิตเด็กป้า/เด็กเสี่ยกันมาหลายครั้ง สถานที่เสาะหาป้า/เสี่ย โดยมากเป็นแหล่งสถานบันเทิงยามราตรีหรูชื่อดังหรือตามห้างสรรพสินค้าใหญ่มีชื่อเสียงของกรุงเทพมหานคร วิธีที่ใช้ได้แก่

5.1. นักศึกษาหญิงใช้กลอุบายเข้าไปปฏิสังสรรค์/ปฏิสัมพันธ์พูดคุยกับป้า/เสี่ยเป้าหมายโดยตรง พยายามสร้างมิตรภาพในเบื้องต้น โดยมากสถานที่ไปเสาะหาป้า/เสี่ย คือ สถานบันเทิงยามราตรี มีการสานสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง จนในที่สุดมีการยอมรับเข้าสู่สถานภาพเด็กป้า/เด็กเสี่ย

5.2. การติดต่อด้วยวิธีปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ *" การชูโทรศัพท์มือถือสั่น "* เป็น สัญลักษณ์ว่า *"ถ้าสนใจสามารถสอบถามเบอร์โทรศัพท์ได้"* เมื่อเป้าหมายต้องการมีปฏิสังสรรค์ด้วยจะเข้าไปติดต่อเจรจากัน

5.3. สัญชาตญาณของสองฝ่าย *"มองตาก็รู้ใจ"* หรือ *"ไก่เห็นตีนงู งูเห็นนมไก่"* ด้วยประสบการณ์ของทั้งคู่ต่างมองกันด้วยสายตาเพียงไม่นานจะรับทราบความหมายของสัญญาณ/สัญลักษณ์ที่ส่งออกมาทางแววตา กิริยาท่าทาง หลังจากนั้นตามด้วยพฤติกรรมของทั้งสองฝ่ายที่จะแสวงหาหนทาง ติดต่อพูดคุย ขอแลกเบอร์โทรศัพท์ซึ่งกันและกัน เพื่อสานสัมพันธ์ต่อเนื่อง

5.4. การโฆษณาผ่านสื่อ เช่น สื่อออนไลน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สินค้าประเภทเฉพาะราคาแพง เช่น รถยนต์ ที่พบโดยมากจะมีการโฆษณาขายบริการทางเพศแบบแอบแฝง หรือแสดงเจตนารมณ์ต้องการป้า/เสี่ยอุปการะ พร้อมเบอร์โทรศัพท์ติดต่อ

6. ปัจจัยด้านผลการเรียนระหว่างดำรงสถานภาพเด็กป้า/เด็กเสี่ย ของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนโดยมากยังคงสม่ำเสมอเช่นปกติ ส่วนใหญ่ผลการเรียนอยู่ระดับปานกลาง คือ ระหว่าง 2.50 - 3.00 มีเพียงส่วนน้อยที่มีผลการเรียนมากกว่า 3.51 - 4.00 สำหรับในรายที่ผลการเรียนตกต่ำลงเพราะไม่ใส่ใจการศึกษาและชอบใช้เวลาว่างไปกับกิจกรรม “ช็อปปิ้ง กิน ดื่ม เที่ยว”

7. ปัจจัยด้านปัญหาอุปสรรคระหว่างอยู่กับป้า/เสี่ย ผลการศึกษาพบว่า ส่วนมากกลัวผู้ปกครองทางบ้านจะทราบพฤติกรรมเด็กป้า/เด็กเสี่ยจึงพยายามปิดบังข้อมูล (Concealment) โดยได้รับความร่วมมือจากกลุ่มเพื่อนสนิทและเพื่อนร่วมห้องพักอาศัยในการบอกเล่าข้อมูลเท็จแก่ผู้ปกครองเมื่อมาเยี่ยมเยียนบุตรกลุ่มตัวอย่างยังคงทำตัวแบบปกติ (Normalization or passing) (Lambert. 1972) ไม่ให้คนในสังคมแวดล้อมสงสัย ปัญหาอุปสรรคที่พบรองลงมาคือการสับหลีกเวลาระหว่างป้า/เสี่ยและคนรัก ตามด้วยการติดตามสืบค้นหาข้อมูลของภรรยาตัวจริง ปัญหาการแบ่งเงินให้คนรักใช้จ่าย การโทรศัพท์ติดตามตัวบ่อยครั้งของป้า/เสี่ยทำให้เสีย

สมาธิในการเรียนของกลุ่มตัวอย่างและรบกวนก่อให้เกิดความรำคาญเพื่อนร่วมชั้นเรียน การเรียกใช้บริการถี่ของป๋า/เสี่ยทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอต่อการทบทวนวิชาและงานที่อาจารย์มอบหมายในรายวิชาและปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งคือกลุ่มตัวอย่างผู้ซึ่งกำลังเพิ่งจบการศึกษาและได้งานทำรายได้ดีมั่นคงปรารถนาซึ่งเข้ามาวงการนี้เพราะต้องการอยากลอง อยากรู้อยากเห็น อิทธิพลกลุ่มเพื่อนโน้มน้าว กิริยามารยาท ความประพฤติค่อนข้างดี มาจากมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงของประเทศ ต้องการเริ่มต้นชีวิตใหม่กับชายคนรักมีความประสงค์ที่จะเลิกชีวิตเด็กป๋า/เด็กเสี่ยแต่ป๋า/เสี่ยของตนไม่ยอมเลิกความสัมพันธ์มุ่งหวังให้อยู่ในสถานภาพเมียน้อยเมียเก็บต่อไป

8. ปัจจัยด้านมุมมองแนวคิดต่อการเป็นเด็กป๋า/เด็กเสี่ยในปัจจุบันและอนาคต ผลการศึกษาพบว่ามุมมองในปัจจุบันส่วนใหญ่ไม่ประสงค์จะให้นักศึกษาหญิงรายอื่นเข้ามาวงการนี้เพราะไม่ได้มีความสุขสบายตามที่กระแสค่านิยมกล่าวอ้าง รองลงมาคือ ถ้าป๋า/เสี่ยรายปัจจุบันทอดทิ้งจะยังคงเสาะแสวงหารายใหม่ ตามด้วยมีมุมมองว่าการมีพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยเป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคล มีการเปรียบเทียบผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่ได้รับภายในกลุ่มเพื่อนเด็กป๋า/เด็กเสี่ย หากพบว่าตนเองมีรายได้น้อยจะพยายามสรรหาป๋า/เสี่ยที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าเดิม

ส่วนมุมมองในอนาคตพบว่า ถ้าพบกับชายที่รักจริงยอมรับเบื้องหลังตนเองได้ มีความประสงค์เริ่มต้นสร้างชีวิตครอบครัวใหม่เช่นปกติในสังคม รองลงมา ถ้าป๋า/เสี่ยยังคงให้ผลประโยชน์เช่นนี้หลังจบการศึกษาจะยังคงสถานภาพการเป็นเด็กป๋า/เด็กเสี่ยเพราะเห็นว่างานสบายรายได้ดี ตามด้วยถ้าป๋า/เสี่ยไม่ยอมเลิกความสัมพันธ์จะขอให้สร้างความมั่นคงทางอาชีพ ด้วยการลงทุนเปิดกิจการส่วนตัวอย่างจริงจัง มีกลุ่มตัวอย่างบางรายที่ให้มุมมองว่า ด้วยสถานการณ์ทางเศรษฐกิจบีบคั้นมีความเชื่อว่านักศึกษาหญิงจะเข้าสู่วงการเด็กป๋า/เด็กเสี่ยมากขึ้น

นอกจากนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างบางรายที่ผ่านชีวิตเด็กป๋า/เด็กเสี่ยมาหลายครั้งเรียนรู้เรื่องระบบตัวกลางจัดหาไหวพริบปฏิภาณมนุษยสัมพันธ์ดีรู้จักกลุ่มป๋า/เสี่ยหลายกลุ่ม มีภาวะผู้นำ (Leadership) จะผันตนเองสู่ช่วงเปลี่ยนผ่าน (Transitional) เชิงอาชีพ (Career) ในการเป็นนายหน้าเริ่มต้นจากมือสมัครเล่นจนนำสู่การสร้างพันธมิตรเชิงธุรกิจแบบเครือข่ายกับขบวนการหาเด็กให้นาย สรรหานักศึกษาหญิง(supply)ที่สนใจชีวิตเช่นนี้ให้กับป๋า/เสี่ย (Demand) เมื่อมีปริมาณนักศึกษาหญิงเข้ามามากทำให้ป๋า/เสี่ยใช้วิธีการบริการเมียน้อย เมียเก็บ รูปแบบคล้ายโสเภณีชั้นสูง (Magazine. 2007) เป็นการให้บริการทางเพศจำเพาะบุคคลที่ไม่มีการอุปถัมภ์เลี้ยงดูได้ค่าตอบแทนตามการใช้บริการ ซึ่งพบว่าเป็นรูปแบบพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงที่พบมากในปัจจุบัน

II. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย : แนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงแบบเชิงรุก

ผู้ศึกษาได้สังเคราะห์ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะแนวทางเลือกการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยแบบเชิงรุกของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสังคมและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสี่ย มาประมวลจัดสร้างเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มีกรอบแนวคิดดังนี้

วิสัยทัศน์ของแนวทางการขับเคลื่อนการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง

"สร้างต้นทุนชีวิต เด็ก เยาวชนให้มีดุลยภาพ อย่างพอเพียง มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็ง ท่ามกลางกระแสเศรษฐกิจสังคมพลวัต"

พันธกิจของแนวทางการขับเคลื่อนการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง

1. การจัดการวางแนวทางแก้ไขปัญหาเชิงรุกรายบุคคลเป็นรายกรณีแบบเฉพาะหน้าเร่งด่วนหรือระยะสั้นโดยประสานงานร่วมกับนักศึกษาหญิงเด็กป่า/เด็กเสี่ย สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันทางสังคมที่ดูแลงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

2. วางโครงสร้างพื้นฐานการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยความร่วมมือของหลายสถาบันในสังคมเช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันในชุมชน องค์กร หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งองค์กรอิสระ ในทุกช่วงวัย ให้มีภูมิคุ้มกันทางร่างกาย จิตใจ และ วัฒนธรรมการปฏิบัติสอดคล้องกับกฎเกณฑ์บรรทัดฐาน เพื่อความสงบสุขของสังคม

3. มุ่งเน้นขับเคลื่อนให้เด็ก เยาวชนรอบรู้คุณธรรม จริยธรรม ศีลธรรมตามหลักการของศาสนาที่ตนนับถือ และมีความภูมิใจในความเป็นไทย

4. ขับเคลื่อนกระบวนการศึกษาอบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านแนวคิด องค์ความรู้ ด้านครอบครัวศึกษา การมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมและการบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ขบวนการ พัฒนาต้นทุนทางปัญญาด้วยระบบการคิดวิเคราะห์ (How to) และความเสมอภาคทางเพศระหว่างชายหญิงบนศักดิ์ศรีของความเท่าเทียมกันของมนุษย์

5. ปฏิรูปการทำงาน "กระทรวงเด็กและเยาวชน" มีรูปแบบการบริหารงานแบบเอกชน

6. ส่งเสริมสร้างทักษะ สร้างความร่วมมือด้านการทำงานร่วมกันระหว่าง สภาเด็ก และเยาวชนกับหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ ในการดำเนินกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อสาธารณะรูปแบบ Corporate Social Responsibilities (CSR) รวมทั้งรัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณ อุดหนุนนโยบายนี้

7. การสร้างระเบียบวินัยชนในชาติ การทำงานสร้างสรรค์แบบกลุ่ม ทุกช่วงวัย เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ทำให้ประเทศชาติมีแรงขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศจากภาคประชาชน ที่มีความแข็งแกร่งทางสมรรถนะร่างกาย ต้นทุนทางปัญญา ความมีระเบียบวินัย พร้อมการมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม

กลยุทธ์การขับเคลื่อนแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง

ผู้ศึกษาขอนำเสนอกลยุทธ์การขับเคลื่อนแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง โดยกลยุทธ์นี้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. กลยุทธ์การป้องกันแก้ไขปัญหาระยะสั้นแบบเฉพาะหน้าเร่งด่วน

วัตถุประสงค์ของกลยุทธ์เพื่อช่วยเหลือบรรเทาแก้ไขปัญหาแบบเฉพาะหน้าเร่งด่วนสำหรับนักศึกษาหญิงเด็กป๋า/เด็กเสี่ยเป็นรายกรณี รวมถึงเพื่อสกัดกั้น ป้องปราม ควบคุมมิให้ปัญหานักศึกษาหญิงรายอื่นเกิดการเอาอย่าง เลียนแบบนักศึกษาหญิงเด็กป๋า/เด็กเสี่ย เข้าสู่การเป็นเด็กป๋า/เด็กเสี่ยเพิ่มจำนวนมากขึ้น มีแนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. ระดับจุลภาค/ปัจเจกบุคคล

1.1 ตั้งหน่วยงานให้การช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ภายใต้โครงสร้างการร่วมมือระหว่าง สถาบันการศึกษา หน่วยงานองค์กรภาครัฐ เช่น หน่วยงานสุขภาพจิต หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หน่วย งาน/องค์กรภาคเอกชน เช่น มูลนิธิเพื่อนหญิง ฯลฯ ร่วมตั้งหน่วยงานพิเศษ คล้ายคลีนิกนิรนามปิดความลับของผู้ที่มารับความช่วยเหลือให้คำปรึกษาแก้ไขปัญหานักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรม เด็กป๋า/เด็กเสี่ย

1.2. กลยุทธ์ล้อมรั้วด้วยรัก เป็นวิธีการให้ผู้ปกครองหมั่นสังเกตพฤติกรรมบุตรที่มีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มียานพาหนะขับขี่ มีคอนโดมิเนียมพัก ซึ่งเกินกว่าค่าใช้จ่ายที่ส่งเสียในแต่ละเดือน

2. ระดับชุมชน/สังคม

สถาบันการศึกษาควรเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเรื่องพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ด้านผลเสียที่เกิดขึ้นอย่างครอบคลุม กรณีภยันตรายต่อชีวิตเล่นอยู่กับไฟอสรพิษที่ดุร้ายคือป๋า/เสี่ยไม่มีโอกาสได้รับอิสรภาพตามต้องการเพราะอิทธิพล อำนาจ และบารมีทางการเงินนำมาสู่วงจรอิทธิพลอุบาทว์ลูกโซ่สามานย์ การตีแผ่อันตรายเกี่ยวกับเรื่องการมีคู่นอนร่วมเพศคราเดียวกันหลายคน ด้วยการแจ้งเตือนภยันตรายจากโรคมะเร็งช่องคลอด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้ายแรงถึงชีวิต อาทิ เอชไอวีเอดส์ ผ่านระบบสื่อสารประชาสัมพันธ์ของสถาบันฯ เช่น ผ่านสื่อออนไลน์ แบบ Intranet แบบ Internet กระดาน (Board) แสดงข่าวสารของทุกคณะและวารสารของสถาบันการศึกษาเพื่อป้องปรามให้สติยั้งคิดใช้จิตวิทยาทางข่าวสาร ต่อสู้กับการปล่อยกระแสค่านิยมเชิงบวกต่อการเป็นเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของผู้แสวงหาผลประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ขั้นตอนที่ 2. กลยุทธ์การป้องกันแก้ไขปัญหาระยะกลาง

โดยมีแบบแผนดังนี้

1. ระดับจุลภาค / ปัจเจกบุคคล

ในส่วนนี้เป็นการบังคับใช้กฎหมายในการป้องปราม ปราบปราม อย่างจริงกับผู้เกี่ยวข้องทั้ง 3 ฝ่าย ในการชักนำนักศึกษาหญิงเข้าสู่วงการเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ได้แก่ ตัวกลางผู้จัดหาป๋า/เสี่ย (อุปสงค์) และนักศึกษาหญิงที่ชื่นชอบการมีพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย(อุปทาน) โดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้แก่

1.1. กฎหมายและพระราชบัญญัติเกี่ยวข้องกับ "การค้าประเวณี" คือ การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์โดยมีสินจ้าง ผิดในประมวลกฎหมายอาญา การค้าประเวณี เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไป และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 และ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. 2540 (มาลี พฤกษ์พงศาวลี. 2550)

1.2. กฎหมายการยกย่องหญิงอื่นเยี่ยงภรรยา หากภรรยามีหลักฐานในลักษณะ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ วีซีดี วิดีโอที่ปรากฏชัดว่าทั้งสามี (ป๋า/เสี่ย) และนักศึกษาหญิงเด็กป๋า /เด็กเสี่ย มีความสัมพันธ์กับสามีของผู้อื่นในทำนองชู้สาว มีความผิดตามมาตรา1523 เมียหลวงสามารถฟ้อง ทั้งสามีและเมียน้อย(เด็กป๋า/เด็กเสี่ย) เรียกค่าทดแทน ตามมาตรา 1523 ส่วนจะได้มากน้อยเป็นไปตามมาตรา 1525 ซึ่งมาตราที่เกี่ยวข้อง คือมาตรา 1516 (1) และถือว่าแสดงตนโดยเปิดเผย ส่วนจะได้มากน้อยเพียงใด เป็นไปตามมาตรา 1525 และยังมีสิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพ ตามมาตรา 1526 แต่จะต้องไม่มีการให้อภัย ตามมาตรา 1518 (เดชา กิตติวิทยานันท์. 2552)

2. ระดับชุมชน /สังคม

2.1. การบังคับใช้กฎระเบียบด้านความประพฤติ แก่นักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็ก ป๋า/เด็กเสี่ย ของสถาบันอุดมศึกษาตกต่ำลง

2.2. การสร้างหลักสูตรภาคบังคับ อบรมเชิงปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอบรมจิต ตระหนักถึงศีลธรรมคุณธรรมจริยธรรม การมีธรรมาภิบาลอยู่ในสามัญสำนึก ให้กับนักศึกษาของสถาบันการศึกษา รู้จักการฝึกสติ อดทน อดกลั้น พิจารณา ใคร่ครวญไตร่ตรอง สิ่งใดเหมาะหรือไม่ประการใด

2.3. การส่งเสริมขบวนการขับเคลื่อนการบำเพ็ญประโยชน์ของนักศึกษากับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อกระตุ้น สร้างจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม

2.4. สร้างหลักสูตร การวางแผน ฝึกปฏิบัติการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ระดับมหภาค

3.1. เปิดพื้นที่ให้เด็ก เยาวชนได้มีโอกาสแสดงออก ในที่สาธารณะและการให้งบประมาณสนับสนุนกิจกรรม โดยเฉพาะนโยบายเกี่ยวกับ สภาเด็ก และเยาวชน ที่มุ่งเน้นให้เห็นความสำคัญของขบวนการคิด วิเคราะห์ การดำเนินกิจกรรม การแก้ไข ป้องกันปัญหา รูปแบบ How to เป็นการสร้างประสบการณ์รายชีวิต ปลูกฝัง พัฒนาคุณภาพ ทรัพยากรมนุษย์ที่ประเทศชาติต้องการ

3.2. ปฏิรูปสื่อมีการนำเสนออย่างสร้างสรรค์ ปัจจุบันสื่อโฆษณามุ่งผลกำไรตอบแทน มากกว่าตระหนักถึง ผลที่ตามมาทางลบของภาพข้อมูลที่เผยแพร่ออกสู่สาธารณะเช่น การนำเสนอ มองผู้หญิงเป็นวัตถุนิยมทางเพศ สร้างแบบอย่าง ต้นแบบแก่ เด็ก เยาวชน ที่รับชมทำให้มีการเลียนแบบ เอาอย่างพฤติกรรม

ขั้นตอนที่ 3. กลยุทธ์การป้องกันแก้ไขปัญหาแบบระยะยาว

มีแบบแผนการดำเนินงาน ในระดับมหภาค ดังนี้

1. ภาครัฐควรมีนโยบาย อุดหนุน ส่งเสริม ยกมาตรฐานคุณภาพชีวิต สวัสดิการแก่บุคลากรทางการศึกษาให้สูงขึ้น

2. การวางหลักสูตรอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง ครอบครัวศึกษาเพื่อเสริมสร้างต้นทุนทางปัญญา การอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนบุตรตามช่วงพัฒนาการแห่งวัยอย่างมีระเบียบวินัย สำนึกต่อส่วนรวม เป็นการเสริมภูมิคุ้มกันทางจิตใจและวัฒนธรรมให้แข็งแกร่ง

3. การสร้างหลักสูตรการศึกษาด้านความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ

4. การวางแนวทางสร้างเสริมกระบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหาให้กับเด็ก เยาวชน (How to) ด้วยการสร้างหลักสูตรภาคบังคับ อบรมปฏิบัติการ ฝึกฝน เด็ก เยาวชน เรียนรู้ขบวนการคิดวิเคราะห์ปัญหาโดยหาแนวทางป้องกันแก้ไขป้องปรามสกัดกั้นปัญหาทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและระดับหมู่คณะ

6. การฝึกอบรมพัฒนาจิต สอดแทรกในหลักสูตร

7. การปฏิรูปโครงสร้างบูรณาการทำงาน โดยตั้งกระทรวงเด็กและเยาวชน ภายใต้การบริหารจัดการแบบเอกชน

III สรุปผลการศึกษาวิจัย

พฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ของนักศึกษาหญิง เป็นพัฒนาการของการค้าบริการทางเพศอีกรูปแบบหนึ่ง ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเพื่อนคู่นอน ปราศจากความรัก กึ่งสถานภาพเมียน้อย เมียเก็บ มีระยะเวลาการอยู่ร่วมกันไม่แน่นอน ภายใต้ข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ต่างตอบแทนซึ่งกันและกัน

รูปแบบพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิงที่พบในปัจจุบัน คือ รูปแบบคล้ายโสเภณีชั้นสูงที่ให้บริการประจำบุคคล ได้รับค่าตอบแทนเป็นครั้งคราวซึ่งมีจำนวนมากที่สุด รูปแบบที่มีการเลี้ยงดูอุปถัมภ์คล้ายเพื่อนคู่นอน และรูปแบบที่มีความรัก ความผูกพันต่อกัน มีการเลี้ยงดู อุปถัมภ์ โดย ฝ่ายชายให้เกียรติยกย่อง รับผิดชอบในฐานะภรรยาอีกคนหนึ่งมีการจัดสรรเวลาอย่างชัดเจน

สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมเป็นเด็กป๋า/เด็กเสี่ย แบ่งได้เป็น 2 ปัจจัยหลัก คือ ปัจจัยภายใน และปัจจัยแวดล้อมภายนอก

3.1. ปัจจัยภายใน ได้แก่ สรีระใบหน้า เรือนร่าง ผิวพรรณ บุคลิกภาพที่สวยงามดูดี อุปนิสัยดูร่าเริงสนุกสนาน ชอบตามใจตนเอง ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย มีค่านิยมชื่นชอบ “ชอปปิ้งสินค้าแบรนด์เนม กิน ดื่ม เที่ยว” พัฒนาการตามวัยวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น อยากทดลอง เรียนรู้ เช่น การใช้ชีวิตคู่รูปแบบเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาก่อน มีค่านิยมทางเพศแบบตะวันตก ต้องการที่พึ่งพักพิงทางใจ ความรัก ความอบอุ่น และการมีความรัก ความผูกพันทางอารมณ์

3.2. ปัจจัยแวดล้อมภายนอก ได้แก่ การ*ย้ายถิ่นฐาน*ห่างไกลจากการดูแลของพ่อแม่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่คบหาซึ่งมีความแตกต่างกัน ที่สำคัญได้แก่เพื่อนที่มีอาชีพแฝงเป็นนายหน้าค้าบริการทางเพศ และเพื่อนนักศึกษาหญิงเด็กป๋า/เด็กเสี่ยหรือเด็กเสี่ยเลี้ยงเสมือนต้นแบบรวมถึงพฤติกรรมเป็นธุระจัดหาป๋า/เสี่ยให้กับเพื่อนที่มีค่านิยมเชิงบวกเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทำให้เกิดการเอาอย่างเลียนแบบ โดยมีขบวนการหลอกล่อด้วยสิ่งเร้า ผลประโยชน์ต่างตอบแทนที่สูงเป็นแรงจูงใจ ประกอบกับการสร้างกระแสสังคมวัยรุ่นการเป็นเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ตามสถาบันอุดมศึกษา และ อาชีพเสริมสร้างรายได้พิเศษ

วิธีหรือขบวนการติดต่อ เข้าสู่สถานภาพเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของนักศึกษาหญิง โดยทั่วไปผ่านตัวกลางผู้เป็นธุระจัดหา การเสาะหาป๋า/เสี่ยด้วยตนเอง และป๋า/เสี่ยเกิดความประทับใจนักศึกษาหญิงรายใดจะหากลอุบายเพื่อให้เข้าสู่สถานภาพเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของตน

วิธีการตัดสัมพันธ์การเป็นเด็กป๋า/เด็กเสี่ย วิธีการที่นิยมกระทำโดยทั่วไป เมื่อต้องการตัดสัมพันธ์หรือการเลิกรากับป๋า/เสี่ยรายใด เวลาป๋า/เสี่ยรายนั้นนัดหมายจะไม่ไปสถานที่นัดหมาย ตามวัน เวลาที่นัดพบหรือไม่ยอมรับโทรศัพท์เมื่อติดต่อเข้ามา ซึ่งวิธีการนี้จะใช้ได้สำหรับป๋า/เสี่ยที่ให้ผลประโยชน์ตอบแทนน้อยและไม่คิดจริงจังกับนักศึกษาหญิงเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของตนสำหรับป๋า/เสี่ยที่ทุ่มเทกับเด็กป๋า/เด็กเสี่ยของตนมีอำนาจบารมีมาก โอกาสขอเลิกราเป็นไปได้ยาก ก่อให้เกิดอันตรายถึงชีวิต

สำหรับข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย การจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย เป็นกรอบแนวคิดสามารถบูรณาการใช้เป็นแนวทางป้องกัน ป้องปราม แก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ ของเยาวชนได้ เพราะจุดประสงค์ กลยุทธ์การปฏิบัติมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ประสิทธิภาพ พร้อมด้วยต้นทุนทางปัญญาในทุกช่วงวัย ด้วยกระบวนสร้างหลักสูตรพร้อมอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับวิชาครอบครัวศึกษา การพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ตั้งแต่ระดับเด็กเล็กจนถึงระดับผู้ใหญ่ด้วยขบวนการ How To ความเสมอภาคเท่าเทียมทางเพศ การปลูกฝังขบวนการสร้างจิตสำนึกต่อส่วนรวม การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ วัฒนธรรมให้แข็งแกร่ง การพัฒนาขบวนการมีส่วนร่วมและระเบียบวินัยของชนในชาติพร้อมการปลูกฝังการวางแผนการดำเนินชีวิตอยู่อย่างมีสุขด้วยระบบเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้สังคมพลวัตระบบทุนนิยมที่มุ่งเน้นด้านการบริโภควัตถุนิยม

IV. ข้อจำกัดในการศึกษา

ความยากลำบากในการเข้าหาแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลาย ของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงที่มีพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความร่วมมือ สำหรับแหล่งให้ข้อมูลที่ได้มาต้องผ่านขบวนการสรรหาแบบเครือข่ายที่ปิดความลับกันเป็นทอดๆ โดยมากมาจากสถาบันการศึกษาภาคเอกชนที่มีชื่อเสียงค่าเทอมการศึกษาสูง จึงพบว่าเป็นกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี จนถึงระดับปานกลาง ซึ่งอาจจะสะท้อนมิติมุมมองปัญหาได้ไม่ครอบคลุมเท่าที่ผู้ศึกษาหรือสังคมต้องการรับทราบ

V. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การเลี้ยงดู อบรม ขัดเกลา สั่งสอน (Socialization) ของครอบครัวภายใต้สภาวะแวดล้อมด้านการบริโภควัตถุนิยมมีบทบาทการกำหนดพัฒนาการทางบุคลิกภาพ อุปนิสัย คุณธรรม จริยธรรม ภูมิคุ้มกันทางจิตใจ วัฒนธรรม จิตสำนึกต่อส่วนรวมของเด็กเยาวชนไทย เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย เกือบทุกรายไม่สนใจด้านนี้ มุ่งคิดว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ตนเองสามารถกระทำได้โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น ต้องการผลประโยชน์ต่างตอบแทนเป็นหลักด้วยแนวคิด *“งานสบายรายได้ดี” “เมื่อมีโอกาสโกยก็โกยให้เต็มที่”* ดังนั้นการศึกษาเบื้องลึกด้านการอบรมเลี้ยงดูขัดเกลาอบรมสั่งสอนกลุ่มนักศึกษาหญิงที่มีค่านิยมชื่นชอบพฤติกรรมเด็กป๋า/เด็กเสี่ย จึงเป็นงานที่ยากและท้าทายความสามารถที่สังคมเฝ้ารอคอยคำตอบนี้

บรรณานุกรม

ชลนภา อนุกูล. (2550, 3 มีนาคม.). **จิตวิวัฒน์ ผุดบังเกิดล่างสู่บน.** หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน.

เดชา กิตติวิทยานันท์. (2552). **ยกย่องหญิงอื่นเยี่ยงภรรยา: ปรึกษานักสืบ**. สืบค้นเมื่อ 22 มกราคม 2552, จาก http://www.decha.com/main/showTopic.php?id=3338

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2524). **พฤติกรรมศาสตร์: พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธันยวัฒน์ รัตนสัค. (2546). **นโยบายสาธารณะ.** เชียงใหม่: คนึงนิจการพิมพ์.

ปราโมทย์ สุคนิชย์. (2550). **พัฒนาการทางจิตใจชองวัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย: วิชาจิตเวชศาสตร์.** กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2547). **ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ**. พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงพันธ์ พงษ์โสภา..2542. **พฤติกรรมกลุ่ม**, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิสิทธ์พัฒนา.

มาลี พฤกษ์พงศาวลี. (2550). **สิทธิความเป็นคนของผู้หญิงพันธกรณีระหว่างประเทศกฎหมายและข้อถกเถียง** กรุงเทพฯ: สหมิตรพริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด.

โยธิน แสวงดี. (2551). **กลยุทธ์มาตรการขั้นรุนแรง: ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการปัญหาพฤติกรรมเด็กป่า/เด็กเสี่ยแบบเชิงรุก**. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา.

ศิริพร สะโครบาเนค; และคณะ. (2546). **การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามมติคณะรัฐมนตรีเรื่องการแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็ก**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิผู้หญิง.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2550). **ทฤษฎีสังคมวิทยา**. พิมพ์ครั้งที่ 12. ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิชัย หวันแก้ว. (2549). **การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม: สังคมและวัฒนธรรม**. พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์; และ อัญชลี ปิยะตานนท์. (2544). **นักเรียนเรทอาร์นักศึกษาเรทเอกซ์**.พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: บริษัทพีเค อินเตอร์ปริ๊นท์จำกัด.

อมรวิชช์ นาครทรรพ; และ จุฬากรณ์ มาเสถียรพงศ์. (2550, 4 กุมภาพันธ์). **การสังเคราะห์กรณีศึกษาในโครงการ 157 กรณี ใน 53 จังหวัด.** ไทยโพสต์.

ฮอต นิวส์. (2545). **นักศึกษาเลิกขายตัวเลี่ยงโดนจับแห่เป็นเมียเก็บเสี่ย.** สืบค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2545, จาก: http://www.tsu.ac.th/Services/tsuboard/boarddetail.asp?RoomID =A&QNO= 021213165426 as

Anderson, James E. (1984). **Public Policy Making**. Great Britain: Thomas Nelson and Sons.

Sutherland, Edwin H. (1982). **Principles of Criminology**. Chicago: University of Chicago Press.

Galliher, F. J.; & A., Liazos. (**1991). Deviant Behavior and Human Rights**. New York: Prentice Hall.

Hewitt, P. J. (1991). **Self and Society: Social Psychology and Symbolic Interactionism: The Evolution of Human Capacities: Deviance and the Social Order**. 5th ed. USA: A Division of Simon & Schuster: 1-31, 33-107, 126-161, 261ะ307.

Lambert, M. Edwin. (1972). **Human Deviance Social Problems and Social Control**. 2nd ed. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.

Daniel, McCool C. (1995). **Public Policy Theories Models and Concepts: An Anthology**. Englewood Cliffs, N.J.: Prince Hall.

David, Sims; & Rael, Dornfest. (2002). **Steven Johnson on "Emergence".** Available: http:// www.oreillynet.com/pub/a/network/2002/02/22/johnson.html

Telegraph Magazine. (2007). **A Very Modern Mistress**. Available: http:// www. telegraph .co.uk projects/fashion.